

arbejdede. Det er en offentlig Hemmelighed, at Fru Anne-Charlotte Lefflers Paraleldrama: „En Kamp for Lykken“ for en stor Del skylder Sonja Kowalewski sin Tilværelse.

Fredag den 6. Februar skulde hun atter begynde sine Forelæsninger paa Universitetet, men samme Dags Aften blev hun syg, og en heftig Lungebetændelse udslykte allerede om Tirsdagen den unge, sjældent begavede Kvindes Liv.

Hun var en af de Faa.

„Kvindelig og Erotik“.

I Kvindebladets Nr. 7 har en Hr. Diogenes taget til Genmæle mod min Anmeldelse af ovennævnte Bog og med en fast utrolig Vigtighed spildt 3 Spalter af „Hvad vi vil“s knappe Plads med — ja, man tror næppe paa saa megen Enfold — med at ærgre sig gul og grøn over, at jeg i nævnte Anmeldelse ikke havde nævnt en tidligere udkommen Bog af Forf.

Til den Oplysning, Diogenes fik i Nr. 7 af Red., skal jeg kun føje følgende: Hr. Diogenes er saa oprørt over, at jeg ikke har meddelt Læserne, hvad de selvfølgelig alle vidste i Forvejen, at der eksisterede en Fortælling af samme Navn som den anmeldte, og hvori flere af de optrædende Personer var de samme som her, maa sikkert ikke en Gang have set den sidste Bogs Titelblad. Der staar nemlig slet ikke noget som helst om „2den Del“. Kan gerne være, at den paa en Maade er en 2den Del; men det vedkommer slet ikke Sagen her. Ti den anmeldte Bog er nemlig i et og alt betragtet som et helstøbt Kunstværk, der aldeles ikke behøver nogen Forudganger for at forstaaes. Den af Hr. Diogenes med saa megen Bram og Brask fremførte Indsigelse kunde derfor efter mit Skøn saare godt spares; og jeg haaber derfor, at disse Linjer maa være de sidste, Red. vil optage om denne ganske uvæsentlige Sag. *G. R.*

Dersom Diogenes ønsker at svare paa Ovenstaaende, staar vort Blads Spalter ham naturligvis aabne. Til Oplysning for Diogenes og for Bladets Læsere maa vi dog tilføje den Bemærkning, at G. R. ikke er vor sædvanlige Literaturanmelder, men en anden skattet Medarbejder, der havde ønsket at udtale sig om just denne Bog.

Redakt.

Kvindelig Fremskridtsforening.

Ved Generalforsamlingen, som holdtes i Mandags, var igen det brændende Spørgsmaal om Mænds Optagelse som Medlemmer sat under Debat. Fru Arends, som denne Gang havde indbragt Forslaget, motiverede det. Hun mente, det vilde tilføre Foreningen friske Kræfter, ved Forhandlinger frugtbar-gøre Diskussionen og fremfor alt skaffe Kvindesagen Forstaaelse og Interesse i videre Kredse samt bringe Foreningens Organ „Hvad vi vil“ Abonnenter.

Fru Bajer talte stærkt imod Mænds Optagelse. Som Kvinderne endnu stod, umyndige og uudviklede, vilde de ganske

træde tilbage baade i Diskussionen og fra Arbejdet i Foreningen, naar Mænd, som alle Vegne i det offentlige Liv førte an, kom ind. De vilde faa Overtaget, og Kvindernes personlige Meninger vilde ikke mere faa Vægt i deres egen Forening.

Fru J. Meyer, der havde anset det som et Misgreb lige fra Foreningens Dannelse, at Mænd var udelukkede, betragtede det som en Livsbetingelse for Foreningens Virksomhed og som et godt Middel til en langt hurtigere Fremgang for Kvindesagen i det hele taget at Mænd blev Medlemmer. Foreningen havde efter hendes Mening ikke Raad til at undvære de intelligente og humane Mænds Kræfter, der vilde gøre Foreningen den Tjeneste at træde til, og hun tvivlede ikke om, at talrige Mænd ønskede at blive Medlemmer. Desuden fandt hun det i høj Grad inkonsekvent, at man holdt Foredrag om Fællesundervisning og Ligestilling i social Henseende, og saa selv udelukkede Mænd fra Deltagelse i det Arbejde, som dog slet ikke kan gennemføres uden Mænds Bistand. Særlig uheldigt fandt hun det, at man kun indbød de unge Herrer til Bal og Fornøjelser i Foreningen, hvor de altsaa kun fik den Side at se, som ikke havde med vor alvorlige Sag at gøre. Det, der er Grundskaden i Samfundet, er netop at de unge dannede Mænd og Kvinder ikke har Frihed til at komme sammen med hinanden i Arbejde og alvorlige Interesser, men er skilt ved Konventionens stramme Baand, hvorimod Kvindelig Fremskridtsforening netop arbejdede for Naturlighed og Frihed mellem Mænd og Kvinder. Hun havde derfor følt det mere og mere som en Inkonsekvens, at hun, som i Tale og Skrift arbejdede for Kvindens Ligestilling med Manden, stod som Formand for en Forening, der nægtede Mænd Adgang til at arbejde med paa denne Opgave, der i dybeste Forstand var til Lykke for Mændene selv. Hun ønskede derfor at nedlægge sin Formandspost.

Fru Holm og Frk. Trier var afgjorte Modstandere af Mænds Optagelse, da de mente, at Kvinderne kun ved at arbejde alene kunde vinde Selvstændighed.

Ved Afstemningen var der kun 4 Stemmers Flertal mod Mænds Optagelse i Foreningen. En Del Medlemmer stemte ikke.

Fru Meyer fratraadte da som Formand, og da ingen turde paatage sig Pladsen, blev Forsamlingen enig om foreløbig at arbejde med et Forretningsudvalg.

Til Repræsentant i Komiteen for de samlede Kvindeforeninger blev Fru Meyer genvalgt.

Paa Generalforsamlingen blev der afgivet Beretning om Samarbejdet med de samlede Kvindeforeninger, om Foreningens Syskole og om Bladet, ligesom de 24 Møder, Foreningen har holdt i det forløbne Aar, blev omtalt.

Aarhus.

Kvindelig Fremskridtsforening i Aarhus tæller en ret betydelig Kreds af Kvinder, endskønt den kun er 3 Aar gammel. Den holder ugentlige Møder, hvor der hver anden Gang holdes Foredrag og Diskussion, hver anden Gang undervises i Haandarbejde. Denne sidste Aften tiltrækker især Medlemmerne. Selvfølgelig afholder de ligesom andre

Foreninger Festligheder og Baller. Saaledes blev Fastelavnsmandag en særlig vellykket Aften til Opmuntring for Medlemmerne. Dansen begyndte Kl. 8. Kl. 11 blev der budt paa flere overraskende Løjer af forskellige, der optraadte i Kostume, men man forenede det nyttige med det behagelige, idet man lod en af de optrædende, en Reklamedame, indsamle Bidrag til en Foreningsfane, hvorved der indkom 12 Kr.

Hvad om Herrerne forærede Kvindelig Fremskridtsforening en Fane? — Kvinderne har saa tidt syet Faner til Mændenes Foreninger.

Kvindelig Læseforening.

Kvindelig Læseforening afholdt Onsdag den 18. Februar Kl. 7½ Aften sin aarlige Generalforsamling.

Efter at det fremlagte reviderede Regnskab var godkendt, aflagde Formanden Beretning om det forløbne Aar, og omtalte først det store Tab, Foreningen havde lidt ved sin mangeaarige Formands, Frøken Ragnhild Goldschmidts Død.

Foreningen var fremdeles i stadig Fremgang. Medlemsantallet var ved Aarets Udgang 822, Bogudlaanet havde været 33,895 Bind, ligesom Besøget paa Læsesalen var i stadig Stigen, Indtægten havde været 10,137 Kr. 07 Øre, Udgiften 11,309 Kr. 70 Øre. Dette betydelige Underskud, som allerede var meldt ifjor, var fremkommet dels ved Udgifterne til et nyt Hovedkatalog, dels ved et større Bogindkøb, dels ved, at en Del af Inventariet og Bogbinderregningerne fra næstforrige Aar var komne paa dette Aars Regnskab. Bogsamlingen var bleven forøget med 1,033 Bind, deriblandt flere større Værker. Sluttelig Valg af Bestyrelse. Til Formand valgtes Frøken S. Alberti. De øvrige Bestyrelsesmedlemmer er Frøken cand. mag. Ida Falbe-Hansen og Frøken Hedevid Fibiger.

Det kgl. Theater.

Hedda Gabler.

Det er altid en Begivenhed, ikke alene i København, hvor Digterens Værker udkommer paa Hegels Forlag, men over hele den civiliserede Verden, naar Henrik Ibsen, derovre fra München, hvor han har valgt sin Digterbolig, udsender et nyt Skuespil. Det læses, det debatteres og drøftes, og omsider spilles det: men altid har der været givet Publikum et Problem at løse, en Gaade at besvare, thi Ibsen er ikke den Digter, der giver sig af med selv at klare Spørgsmaalene, han kaster dem ud til alt Folket og overlader det saa til dette at finde ud af, hvad han har villet have frem, hvilken Tendens der skjuler sig i hvert hans Værk.

Her er desværre for indskrænket Plads til at dvæle ved de forudgaaende Kunstværker. Hedda Gabler er det sidste, og hvad den tekniske Bygning, Replikernes Formfuldendthed og Knapthed angaar, da staar dette Skuespil fuldt ud paa Højde med de foregaaende; men for Hovedpersonen, for selve Hedda Gabler, kan Digteren ikke afvinge os den ringeste Sympathi. Hedda Gabler er en af de Kvinder, der tror sig fødte til kun at drage Sødme af Livet uden selv at gøre